İLÂHÎ DİNLERİN RUHBİRLİĞİ (9)

(...dünden devam)

Üç İlâhî Kitap dikkatle okunursa, bunların özünün bir olduğu, hep-sinin de insanları Allah'a kulluğa, güzel işler yapmağa, hümanizme çağır-dığı anlaşılır. Ya bu düşmanlıklar, sürtüşmeler, kavgalar? Bunların kay-nağı İlâhî kitaplar değil, onları istedikleri gibi yorumlayan din adam-la-rının yorumlarıdır. Halkı bu yorumlarla şartlandırmakla din adamları veya din âlimleri (!), İlâhî irâdenin tersine, insanlar arasına düşmanlık tohumlarını ekmişlerdir. Tarihte haçlı seferleri bunun örneği olduğu gibi Bosna Hersek, Ermenistan saldırıları da bunun ürünüdür. Hattâ bu yanlış yorumlar o kadar kışkırtıcı olmaktadır ki kardeş milleti mezheplere bölmekte, kardeşi kardeşe dahi kırdırmaktadır. İşte İrlanda'da yıllardan beri süren Katolik ve Protestan kavgaları ve çok yakın zamanda mey-dana gelen Sivas olayları.

Peygamberlerin mesajları dil bakımından ayrı ise de anlam ve ruh bakımından birdir. Çünkü hepsinde vurgulanan temel prensip, Allah'a ve âhirete iman ile, sadece Allah'a ibadet etmek ve sâlih ameller yapmaktır. Her peygamber ümmetine bunları anlatmağa çalışmıştır. Bundan dolayı herhangi bir peygambere tabi olan, -ötekilerini de inkâr etmemek şartıyla- diğerlerine de tabi olmuş sayılır: *“Biz, O'nun elçileri arasında bir ayırım yapmayız* (hepsine inanırız)." (Bakara: 92/285), *"Onlar ki Allah'a ve elçi-lerine inandılar, onlar arasında bir ayırım yapmadılar; işte onların da Allah, pek yakında mükâfatlarını verecektir. Şüphesiz Allah, çok bağış-layan, çok esirgeyendir."*
(Nisâ': 98/152)
"Şüphesiz iman edenler, Yahû-dîler, Hıristiyanlar ve Sâbiîler, bunlardan her kim Allah'a ve âhiret gününe inanır, iyi iş yaparsa elbette onlara Rableri katında mükâfât vardır; onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir."
(Bakara: 92/62, Mâide: 110/69)

Kitap ehlinden bilgili olanların, Kur'ân'ın vahiy olduğunu bilme-leri, Kur'ân'da anlatılan kıssa ve prensiplerin, kendi kitaplarındaki kıssa-lara ve prensiplere uygun olmasındandır. Hz. Muhammed'in okur yazar olmadığını, İbranca bilmediğini düşünen Kitap sahipleri, ona gelen bu sözlerin, kendi sözleri olamayacağını, bunların ona vahiy yoluyla veril-diğini anlayıp kabul etmişlerdir. İşte Kur'ân, gerçeği itiraf eden böyle insaflı dilbilimcilerini övmektedir. Aşağıdaki âyetler, iyi niyetli din bilimci Kitap ehlinin, Kur'ân karşısındaki tutumlarını anlatmaktadır:

İsrâ: 50/107-109, Ahkaf: 66/10, Ra'd: 87/36, 43, Al-i İmran: 94/199, Nisâ': 98/162, Mâide:

110/83-85. âyetler Kur'ân vahyini kabul eden Kitap ehlini övmekte ve onlara da ebedî saâdeti, cenneti va'det-mek-tedir.

(devamı yarın..)